

UNA CASA MOLT ANTIGA A SANTA SUSANNA

PERE PUIG

Aquesta casa que hem acabat fa poc al Maresme és molt antiga. De fet, vam començar-ne la construcció fa uns quants milers d'anys en algun racó de la Mediterrània. Primer era de tàpia, és a dir de fang barrejat amb palla, i tenia unes finestres molt petites. Perquè en aquells temps, observar el paisatge no ens interessava gaire, més aviat al contrari. La natura, llavors, ens era una cosa hostil de la qual calia resguardar-se. A més a més, no disposàvem de vidres per protegir-nos del fred i del vent. Les finestres, doncs, ben petites.

Després, passats els anys, la casa va ser de maons ceràmics, arrebossada amb morter de calç i de vegades emblanquinada. Perquè aquesta era una casa pobra. Les cases riques i els palaus eren més grans, estaven edificats amb pedra i tenien motlures i esgrafiats.

De mica en mica, les finestres es van anar fent grans, sobretot quan la casa va passar a ser per a gent que treballava a les ciutats. Aleshores, poder mirar el paisatge de casa estant cada vegada venia més de gust.

Fa poc, només uns cent anys, van aparèixer uns arquitectes que, malgrat que volien fer una arquitectura totalment nova, es van enamorar d'aquesta casa. En veien de semblants en altres indrets de la Mediterrània: des del Marroc a Itàlia, des de Catalunya al Líban, i ja no la consideraven una casa pobra. La van agafar i li van engrandir encara més les finestres.

A aquesta casa, que hem acabat recentment a Santa Susanna, hi vaig viure una temporada quan

era estudiant. En aquells moments, la casa duia la firma d'un tal Coderch.

La casa, penjada sobre el mar i enfilant-se als primers contraforts del Montnegre, l'hem anat construïnt entre molta gent: paletes de Grècia, mestres d'obra de Tunísia i arquitectes de diverses generacions.

Darrerament, encara va passar una cosa que no ens agradava. Les vidrieres se'ns havien fet tan grans que el sol hi entrava exageradament i se'ns escalfava molt. És clar que ja disposàvem d'aire condicionat, però s'hi consumia una energia desmesurada. A més a més, hi havia tardes d'estiu que ens venia de gust una mica d'ombra... Per això hem recuperat persianes i cortines. I és que aquesta casa tan antiga sempre va canviant.

Ciutat de Skyros a les Illes Gregues. Foto: Myron Goldfinger

Casa a Santa Susanna, 2000

Casa a Jorba, 2000